

Читам, па шта? 2021.

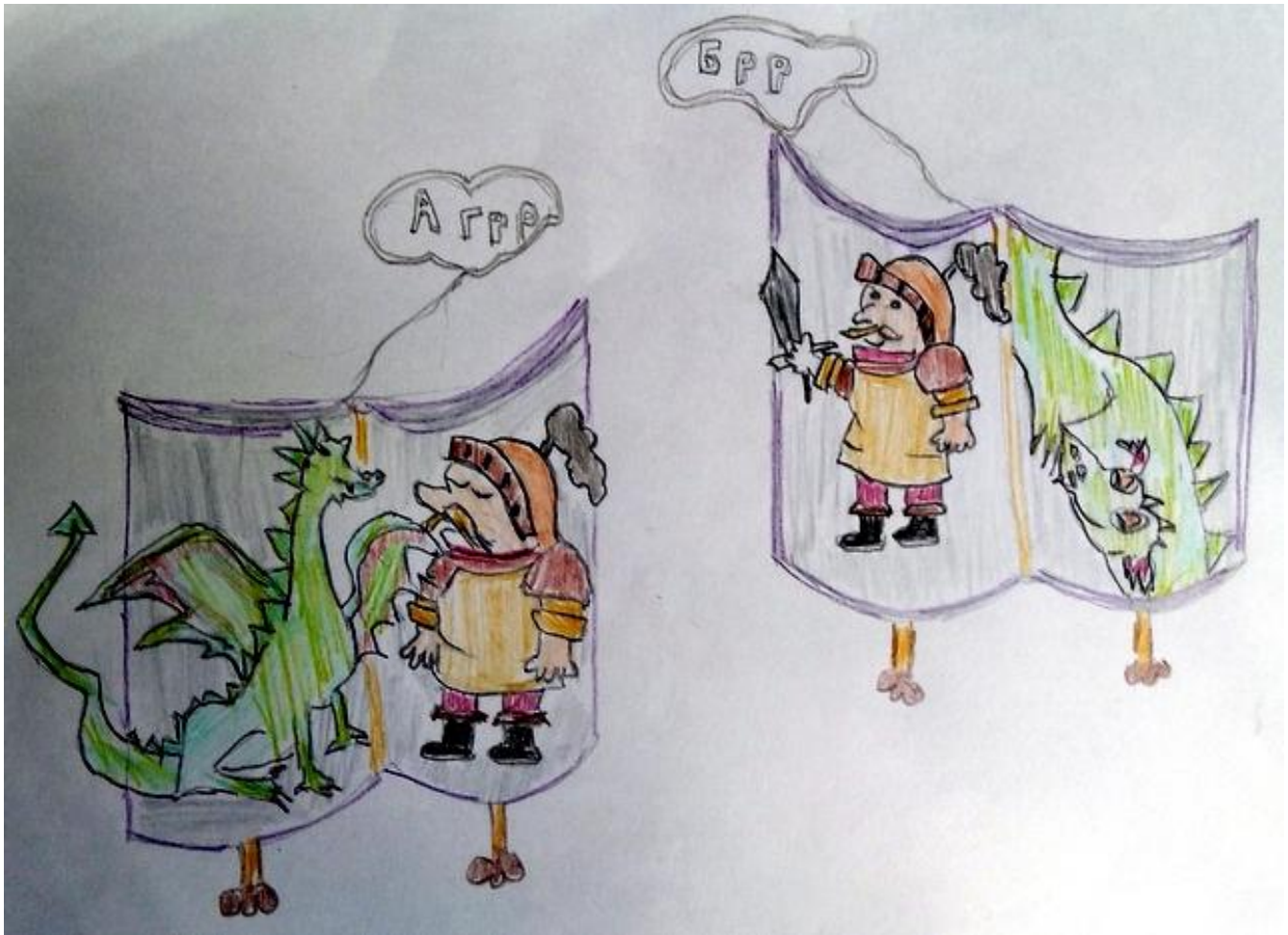
„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Главни јунаци ове књиге су заправо приче које је писац представио као особе, бића или појаве. Оне имају свој живот који зависи и од нас читалаца. То је за мене било забавно, духовито, али и изазовно. Прави изазов за мене су биле приче које су ме увукле у своју радњу и давале ми задатке. То ме је посебно обрадовало. Писац показује начин на који он причама даје људске особине и представља их као размажене, празне, алергичне, причљиве или без краја. Приче добијају моћ говора, разговарају с писцем. Тако нам се он обраћа и на довитљив начин нас уводи у свет књижевности и њених посебности. Писцу приче у овој књизи никако нису дале мира. Неке су се жалиле на своје јунаке, или на свој почетак или крај, једна прича била је ужасно размажена, а једна му је чак и побегла из књиге... Жалиле су се на своје проблеме, али оно што је важно, свака прича има срећан крај.

У причи „Исте приче“ писац описује две исте приче које имају исте ликове по једног змаја и витеза, али се жале једна другој и одлучују да их замене да би постале другачије. Једна другу су тиме усрећиле, а опет не знамо на који начин и да ли је прича испричана до краја.

Књига се тиче сваког ко жели себи да улепша дан једном занимљивом авантуром и магијом коју нам она пружа док читамо. Увидела сам како подстиче нашу машту и размишљање. Радо бих је препоручила за читање јер је веома забавна, дивно илустрована и има много занимљивих детаља и итекако ме се тиче како живе приче.

Лара Лончар III₂

„Роња, разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен

Недавно сам од истог писца прочитала роман „Пипи Дуга Чарапа“ и остала сам одушевљена. Роман о Роњи прочитала сам за мање од недељу дана и савршен је. Све ми се свиђа: необична девојчица Роња која проводи живот у шуми окружена стварним и нестварним бићима, дечак Бирк и њихове заједничке авантуре и доживљаји.

Тема романа је одрастање девојчице Роње, ћерке главног разбојника банде, њено дружење са Бирком, сином разбојника супарничке банде и њихове авантуре у шуми. Сви ликови у роману су добри, а има и опасних. Лувис је Роњина мајка, бескрајно добра и јака жена која одржава равнотежу и мир у својој породици. Добри и опасни ликови су Роњин отац Матис и Бирков отац Борка. Они су страх и трепет као вође разбојничких банди, чупави и неуредни као цела њихова дружина. Пред разбојницима су груби, опасни и тврдоглави, али на крају због своје деце постају нежни и разумни родитељи. Роња и Бирк су добра деца својих родитеља. Они када порасту, не желе да буду разбојници, већ честити и добри људи. Врло су храбри, радознали, добронамерни и очарани жиботићама и шумом.

Нестварни ликови су становници шуме, сиви бауци су зли јер гуше и ударају батинама, а гузуљци су добри и мирољубиви патуљци који живе по земљом. Харпије су бедне и досадне зле птице црних очију које плаше сва жива бића у шуми.

Проблем настаје када Роња стекне новог пријатеља Бирка. То је било забрањено пријатељство. Можда баш због тога што је пријатељство забрањено, уживање у заједничким авантурама је велико. Време проводе у шуми која остаје њихов други дом. Медвеђа пећина је била њихово скровиште. Скупа су пливали до водопада и кротили дивље коње које су назвали Дивљак и Битанга. Строг и опасан отац Матис је био против њиховог дружења. После неког времена и пуно проблема, разбојничке вође су схватиле да морају да се уједине. За новог вођу одабран је Матис. Те вечери обе разбојничке банде постале су једна весела дружина. Уз допуштење родитеља деца су могла да заувек буду заједно срећни и задовољни.

Порука романа је да дечији осмех и суза могу омекшати и најтврђе људе, што показује Роња која са окорелим разбојницима чини што жели. Роман топло препоручујем свима. Одрасли се могу вратити у заборављени свет детињства и могу да схвате да се на једноставан начин могу решити тешки проблеми управо онако како то деца чине.

Лара Лончар III₂

„Чика Фјодор, пас и мачак“, Едуард Успенски

Ову књигу сам прочитала за само један дан. Књига је веома занимљива, весела и необична. Не можеш да престанеш да је читаш.

Мислим да је порука да су сва деца врло различита и да их родитељи морају раумети и помоћи им.

У овом роману сви ликови су добри, мање или више, али добри. Проблем у роману настаје јер мајка није разумела потребу свога сина да у стан доведе мачка. На крају мајка је вратила кући свог одбеглог сина и дозволила му да доведе мачка у стан.

Био један дечак Фјодор кога су назвали чика Фјодор јер је био врло самосталан у свему. Дечак је волео животиње и тражио је да му родитељи дозволе да доведе мачка. Није добио дозволу, па је побегао са мачком у село Јогуртовац. Оставио је опроштајно писмо. У селу налазе напуштenu кућу која ће постати њихов дом. Ту ће стећи нове другаре: пса Шарика, поштару Пећкина, краву Мурку и професора за језик животиња Сјамина. Нашли су сандук са благом тако да је новца било довољно. Дечак је набавио трактор Тр-тр Митју кога покреће не бензин, него пилећа супица. Пас и мачак су говорили и разумели језик људи јер су га научили од професора Сјамина. Сви су скупа лепо живели и радовали се. Родитељи су били забринути и зато су дали оглас у новинама да траже несталог сина. Поштар је оглас прочитао и родитељима послао адресу села у коме је дечак. Спремала се зима, није било грејања. Мачак је поручио „лажно сунце“, али се чика Фјодор ипак јако разболео и добио високу температуру. Сви су покушавали да му помогну, али безуспешно. Било је опасно и једног јутра су дошли родитељи у село да спасу свога сина. Мајка му је оборила температуру, а отац је донео лекове. Договорили су се да сви скупа оду назад у град. Мачак и пас су решили да остану на селу, а да их дечак и родитељи посете за време распуста. Тако је и било и све се лепо завршило.

Овај дечак - чика Фјодор је био предшколац и значи да је имао 6 година. Био је самосталан. Кроз авантуру бежања од куће и родитеља он је схватио да самосталан живот значи много обавеза и посла. Живот са родитељима је комфоран и безбрижан јер родитељи брину за своје дете.

Чика Фјодор и ја исто волимо животиње. Он воли све животиње, а ја моју малу куцу Елу која мени улепшава и весели сваки дан.

Лара Лончар III₂